

Žaloba podaná dne 8. října 2010 — Evropská komise v. Spolková republika Německo

(Věc C-486/10)

(2011/C 13/28)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: G. Wilms a C. Zadra, Bevollmächtigte)

Žalovaná: Spolková republika Německo

Návrhová žádání žalobkyně

— určit, že Spolková republika Německo tím, že město Hamm zadalo přímo, bez předchozího provedení celoevropských výběrových řízení, sdružení Lippeverband smlouvy o službách ze dne 30. července a 16. prosince 2003 o shromažďování a odvádění odpadních vod jakož i provádění, provozu, údržbě a kontrole kanalizačních zařízení města Hamm, porušila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 8 ve spojení s hlavy III až VI směrnice 92/50/EHS⁽¹⁾;

— uložit Spolkové republice Německo náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby jsou smlouvy o službách za úplatu týkající se shromažďování a odvádění odpadních vod, jakož i provádění, provozu, údržby a kontrole kanalizačních zařízení města Hamm, které toto město uzavřelo se sdružením Lippenverband vzniklým podle zákona a spravujícím odpadní vody. Lippenverband je veřejnoprávní korporace, jejímž úkolem je plnit zákonem uložené úkoly v oblasti vodního hospodářství. Jeho členy jsou přibližně z 25 % soukromé podniky. Podle dotyčných smluv měl Lippenverband převzít od 1. ledna 2004 shromažďování a odvádění odpadních vod města Hamm a za tuto činnost zaplatilo město odměnu deklarovanou jako „příspěvek ve zvláštním zájmu“. za účelem splnění tohoto úkolu převádí město Hamm právo k výlučnému, trvalému a rozsáhlému využívání svých zařízení pro odpadní vody a Lippenverband je povinen zaplatit za toto užívání náhradu.

Ačkoli jsou předmětné smlouvy veřejnými zakázkami na služby ve smyslu čl. 1 písm. a) směrnice 92/50/EHS, byly uzavřeny bez provedení formálního zadávacího řízení a bez celoevropského výběrového řízení přímo se sdružením Lippenverband. Smlouvy je třeba jednoznačně kvalifikovat jako smlouvy o poskytování služeb za úplatu. Byly uzavřeny zadavatelem veřejných zakázek na dobu neurčitou, jejich předmětem je poskytování služeb kanalizace ve smyslu kategorie 16 přílohy I A uvedené směrnice a jejich hodnota překračuje hranici pro použití směrnice. Uzavření smluv mělo tudíž předcházet celoevropské výběrové řízení.

Na rozdíl od stanoviska spolkové vlády se u převodu dotyčných služeb nejedná o akt státní organizace ani o takzvané výběrové řízení „in-house“.

Zprv je sporné, zda může být smíšenému hospodářskému sdružení, jakým je Lippenverband se zhruba 25 % podílem soukromých členů, zadán úkol v rámci státní organizace s vyloučením právních předpisů Společenství týkajících se zadávání veřejných zakázek. Podle názoru Komise jsou akty státní organizace, na které nelze použít předpisy o zadávání veřejných zakázek, možné pouze mezi veřejnými orgány, jejichž činnost slouží výlučně veřejnému zájmu. Skutečnost, že jsou vodohospodářské svazy ze zákona pověřeny určitými úkoly v oblasti hospodaření s odpadními vodami, rovněž nemění nic na tom, že Lippenverband není součástí vnitrostátní organizace správy ve smyslu práva Společenství. Nezávisle na tom, zda může být Lippenverband pověřen úkolem na základě aktu státní organizace, se v projednávaném případě o takové pověření úkolem nejedná. Okolnost, že město Hamm platí ročně částku za poskytování služeb Lippenverband, kvalifikuje smlouvy jednoznačně jako smlouvy o poskytování služeb za úplatu a vylučuje existenci pověření úkolem v rámci veřejné správy.

Co se krom toho týče vyloučení takzvaných obchodů „in-house“ z úpravy zadávání veřejných zakázek, nemůže se podle judikatury Soudního dvora tato výjimka uplatnit, pokud se na pověřeném subjektu podílí — byť menšinově — soukromý podnik. V takovém případě nemůže zadavatel veřejné zakázky vykonávat nad dotčeným podnikem stejnou kontrolu jako nad svými vlastními orgány.

Z těchto úvah vyplývá, že se zde jedná o veřejnou zakázku na služby za úplatu a že se zde neuplatní žádné výjimky. Spolková republika Německo tudíž přímým zadáním úkolů městské kanalizace městem Hamm porušila ustanovení směrnice 92/50.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby (Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sąđ Najwyższy (Polská republika) dne 12. října 2010 — trestní řízení proti Łukaszi Marcinu Bondovi

(Věc C-489/10)

(2011/C 13/29)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąđ Najwyższy

Účastník původního trestního řízení

Łukasz Marcin Bonda

Předběžná otázka

Jakou právní povahu má sankce podle článku 138 nařízení Komise (ES) č. 1973/2004 ze dne 29. října 2004 kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ohledně režimů podpor stanovených v hlavě IV a IVa tohoto nařízení a ohledně využití půdy vyjmuté pro pěstování surovin (Úř. věst. L 345, s. 1), která spočívá v tom, že zemědělci budou v letech, která následují po roce, v němž bylo předloženo nesprávné prohlášení o velikosti plochy tvořící základ pro přímé platby, odepřeny přímé platby?

Žaloba podaná dne 12. října 2010 — Evropský parlament v. Rada Evropské unie

(Věc C-490/10)

(2011/C 13/30)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobce: Evropský parlament (zástupci: M. Gómez-Leal, J. Rodrigues, L. Visaggio, zmocněnci)

Žalovaná: Rada Evropské unie

Návrhová žádání žalobce

— zrušit nařízení Rady (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010 o povinnosti informovat Komisi o investičních projektech do energetické infrastruktury v rámci Evropské unie a o zrušení nařízení (ES) č. 736/96⁽¹⁾;

— uložit Radě Evropské unie náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Svou žalobou se Evropský parlament domáhá zrušení nařízení (EU, Euratom) č. 617/2010 ze dne 24. června 2010, kterým Rada zřídila společný rámec, podle něhož jsou Komisi oznamovány informace o investičních projektech do energetické infrastruktury. Toto nařízení bylo přijato na dvojím právním základě článků 337 SFEU a 187 AE. Podle Parlamentu výběr právního základu, který učinila Rada, je nesprávný z toho důvodu, že opatření, která jsou předmětem napadeného nařízení, spadají do oblasti energetiky, která je zvláště upravená článkem 194 SFEU. Tato opatření měla být tedy přijata na základě zmíněného čl. 194 odst. 2 běžným legislativním postupem, který stanoví toto ustanovení a nikoliv na základě článku 337 SFEU, který nestanoví žádnou formu účasti Parlamentu. Krom toho je Parla-

ment toho názoru, že pro přijetí dotčených opatření nebylo nezbytné se opřít také o článek 187 AE.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 180, s. 7.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Unabhangigen Finanzsenats, Auenstelle Linz (Rakousko) dne 14. řřjna 2010 — Immobilien Linz GmbH & Co KG v. Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

(Věc C-492/10)

(2011/C 13/31)

*Jednací jazyk: němčina***Předkládající soud**

Unabhangiger Finanzsenat, Auenstelle Linz

Účastníci původního řízení*Žalobkyně:* Immobilien Linz GmbH & Co KG

Žalovaný: Finanzamt Freistadt Rohrbach Urfahr

Předběžné otázky

Zvýši převzetí ztrát společnosti jejím jediným společníkem, veřejnoprávní korporací, jejíž zástupce byl příslušným orgánem pověřen, aby poskytl ročně příplatek společníka na pokrytí ztráty ve výši částky určené za tímto účelem v předběžném rozpočtu, resp. v hospodářském plánu schváleném společností před začátkem hospodářského roku, obchodní majetek této společnosti ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. b) směrnice 69/335/EHS⁽¹⁾ (odpovídá čl. 3 písm. h) směrnice 2008/7/ES)?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 69/335/EHS ze dne 17. července 1969 o nepřímých daních z kapitálových vkladů (Úř. věst. L 249, s. 25; Zvl. vyd. 09/01, s. 11)

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná High Court of Ireland dne 15. řřjna 2010 — M. E. a další v. Refugee Applications Commissioner, Minister for Justice, Equality and Law Reform

(Věc C-493/10)

(2011/C 13/32)

*Jednací jazyk: angličtina***Předkládající soud**

High Court of Ireland